

دست‌یابی به نتایج بهتر ۱۰ مؤلفه با وزن بیشتر یعنی بروز و تشدید تنش میان قطر با دیگر کشورهای عربی، عدم همراهی کامل رهبران سیاسی مصر با ائتلاف، افزایش ناامنی و تنش میان ایران و عربستان، نبود وابستگی اقتصادی میان ایران با کشورهای حاشیه‌ی جنوبی خلیج فارس، افزایش توان و تسلیحات نظامی ایران، نقش‌آفرینی قدرت‌های فرامنطقه‌ای و تأثیرگذاری آن‌ها، توافق هسته‌ای ایران با ۵+۱ موسوم به برجام، روابط حسنه‌ی ایران با عمان، نگرانی رقبای اقتصادی منطقه مثل هند، ترکیه و روسیه از شکل‌گیری ائتلاف و میانجی‌گری پاکستان و عراق برای بهبود روابط ایران و عربستان را انتخاب و با کمک تکنیک تحلیل اثرات متقاطع مورد ارزیابی قرار دهند، تا از این طریق وزن و جایگاه هر مؤلفه در این فرایند مشخص شود.

براساس خروجی تکنیک تحلیل اثرات متقاطع، ۵ مؤلفه بروز و تشدید تنش میان قطر با دیگر کشورهای عربی، عدم همراهی کامل رهبران سیاسی مصر با ائتلاف، روابط حسنه‌ی ایران با عمان، نگرانی رقبای اقتصادی منطقه مثل هند، ترکیه و روسیه از شکل‌گیری ائتلاف و میانجی‌گری پاکستان و عراق برای بهبود روابط ایران و عربستان که مطابق مطالعات پیشین عوامل مانع شکل‌گیری ائتلاف انتخاب شده بودند، به‌عنوان عوامل تأثیرگذار ارزیابی شدند. از سویی نیز از میان مؤلفه‌هایی که به‌عنوان عامل مؤثر بر فرایند شکل‌گیری انتخاب شده بودند، تنها مؤلفه‌ی نقش‌آفرینی قدرت‌های فرامنطقه‌ای به‌ویژه آمریکا براساس این تکنیک به‌عنوان عامل تأثیرگذار انتخاب شد؛ واقعیتی که مطابق آن می‌توان با درصد احتمال بسیار بالاتری عدم شکل‌گیری ائتلاف نظامی عربی مورد اشاره را درحال حاضر و نیز آینده نزدیک نتیجه‌گیری کرد. خروجی تکنیک تحلیل اثرات متقاطع هم‌چنین نشان داد که یکی از اهداف و نتایج قطعی شکل‌گیری ائتلاف نظامی عربی یا همان ناتوی عربی، تشدید تنش‌ها میان ایران و عربستان خواهد بود؛ موضوعی که قدرت‌های فرامنطقه‌ای و به‌ویژه آمریکایی‌ها در پی آن هستند و با تحقق کامل آن منافع قابل‌توجهی را به دست خواهند آورد.

از سویی نیز افزایش توان تسلیحات نظامی ایران و نیز نبود وابستگی